

Hinduismens lære om pligterne (dharma)

1. De fire kasters pligter

Med henblik på bevarelsen af hele skabningen, anviste den overordentligt strålende (Purusha) særskilte pligter til de klasser, som var udsprunget af hans mund, hans arme, hans lår og hans fødder.¹

Undervisning, studium, udførelse af offerriter, det at få andre til at udføre offerriter, at give og modtage gaver (til guderne): disse opgaver anviste han *brahminerne*.

Folkets beskyttelse, fordelingen af rigdomme, ofringer, studium, og ubundetheden til sanselige lyster: – det er i korthed en *kshatriyas* pligter.

Pasning af kvæget, fordeling af rigdomme, udførelse af ofringer, studium, handel og håndværk, pantelånvirksomhed samt landbrug – dette er *vaishyaens* hverv.

Herren foreskrev kun eet hverv til *sudraen*; nemlig at tjene de tre andre klasser uden bitterhed, også mod dem.

Manus Lovbog I, 87

2. De fire livsstadier

a. Læretiden

En brahmin-dreng skal gennemgå indvielsen (upanayana) i sit ottende år efter undfangelsen, en kshatriya-dreng i sit elvte år og en vaishya-dreng i sit tolvte år ...

Indvielsen er en ny fødsel og en hellig handling for den tvefødte.

Når guruen har udført indvielsesriten, skal han undervise eleven i reglerne angående den personlige renselse, hans opførsel, tilbedelsen af ilden og morgen- og aftenbønnen.

Derefter skal eleven begynde studiet af Vedaerne, og han skal ved begyndelsen og afslutningen på hver lektion berøre lærerens fødder.¹ Han skal læse skrifterne med samlede håndflader (som til bøn), – det kaldes *brahman-gali* ...

Det hellige løfte: at studere de tre Vedaer² under en gurus vejledning, skal overholdes i 36 år, eller i halvdelen af den tid, eller en fjerdedel af tiden, indtil eleven kan dem fuldstændigt.

En elev, som har studeret Vedaerne efter forskrifterne, eller to af dem, eller bare een, og som ikke har brudt reglerne for afholdenhed, skal derefter gå ind i husholdernes række.

Når han har badet (i floden) skal han med guruens tilladelse udføre *samavartana*-riten (= hjemkomst-riten)³. Derpå skal den tvefødte gifte sig med en pige af en ligestillet kaste.

Manus Lovbog II, 36, 68–71; III, 1–4

1. Udtryk for dybeste ærbødighed og underkastelse.
2. Manu regner kun de tre ældste Vedaer som Vedaer (= guddommelig kundskab).
3. Riten, der udføres, når han flytter fra guruens hus til sit hjem.

Veda-studium. En brahmin underviser fire drenge i templet i Rameswaram i Sydindien.

b. Husholder-perioden

Når en brahmin har boet hos en guru i en fjerdedel af et menneskes alder, skal han leve den næste fjerdedel i sit hus, når han har taget en kvinde til ægte.

En brahmin må søge sit underhold ved erhverv, som enten ikke påfører andre smerte, eller i alt fald kun lidt smerte ...

Han bør aldrig for sit udkommes skyld følge verdens veje, men leve en brahmins rene, regelrette og ærlige liv. Utrættelig bør han udføre de daglige riter, som Vedaerne foreskriver; for den, der udfører dem efter evne, vinder den højeste status.

Hvad enten han er rig eller i nød, bør han ikke søge rigdom gennem sådanne beskæftigelser, som mennesker klynger sig til, eller gennem forbudte erhverv. Heller ikke bør han tage imod gaver fra nogensomhelst.

Han bør heller ikke i begær efter fornøjelse give sig hen til sanselige nydelser. Han bør omhyggeligt undgå overdreven binding til dem ved i sit hjerte at overveje det værdiløse i dem.

Han bør under vandringen her (på jorden) bringe sin påklædning, tale og tanker i overensstemmelse med sin alder, sin stilling, sin formue, sin hellige lærdom og sin race.

Manus Lovbog IV, 1-2, 11, 14-18

c. Eremit-stadiet

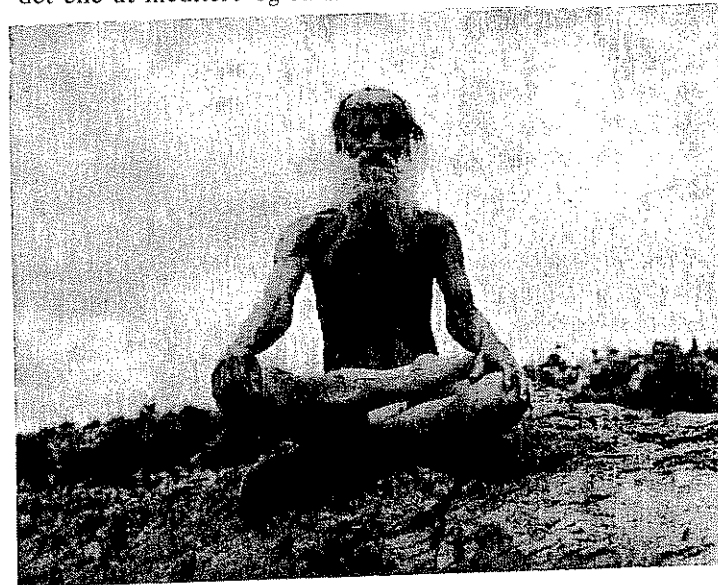
Når en husholder ser sit skind rynke og sit hår gråne, og når han ser sønnen af sin søn, så skal han tage tilflugt til skoven. Han skal ophøre at spise den føde, som dyrkes i landsbyer, opgive sin ejendom og gå bort til skoven, idet han enten overlader sin hustru til sine sønners varetægt eller tager afsted sammen med hende ... Der skal han hele tiden være beskæftiget med studier, udvise selvbeherskelse, være venlig mod alle, være åndeligt i harmoni, altid være den glade giver og aldrig modtage, være barmhjertig mod alle skabninger ...

Manus Lovbog VI, 2-8

d. Asketen

Når han nu således har gennemgået det tredje stadium af sit liv ude i skoven, skal han opgive al tilknytning til denne verdens ting og blive asket i den fjerde periode af sit liv ...

Han skal vandre alene, uden ledsager, for at opnå åndelig fuldkommenhed, idet han erkender, at denne kun kan opnås af den enlige, som hverken forsager eller forsages. Han bør ikke eje hverken ildsted eller bolig, men tiggende sin mad fra landsbyens folk skal han være ligegyldig overfor alt andet end det ene at meditere og samle sit sind om Brahman. Han skal

Det fjerde livsstadium.

ikke ønske at dø, heller ikke ønske at leve, men vente på sin time, som en tjener, der venter på at få sin løn.

Lærlingen, husholderen, eremitten og asketen, – dette er livets fire adskilte stadier, som udspringer fra og afhænger af husholderens liv. Når disse stadier gennemleves én for én og i overensstemmelse med *Shastraerne*,¹ så vil de lede den brahmin, der følger de foreskrevne regler, til den højeste tilstand.

Ifølge forskrifterne i Vedaerne og Smriti'erne er husholderens stadium i sandhed det højeste, for det understøtter de tre andre.

Manus Lovbog VI, 33, 42-45, 87-89

Kaj Baagø: SamSara: Tekster til hinduismen. S. 104-09.
(Ogldundel 1978)